

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/119/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7710213623
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7710213623.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Husivargu a sudkýň JUDr. Dany Ferkovej a JUDr. Viktórie Midovej v právnej veci žalobcu : J.. F.P. G., N. X. V., A.Ý. M. K., R. XX, zastúpeného Mgr. Richardom Petrovom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Františkánska 3, proti žalovanej : Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700, o zaplatenie 668,35 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 7. marca 2012 č.k. 7C/44/2011-96 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Michalovce (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) rozsudkom zo dňa 7. marca 2012 č.k. 7C/44/2011-96 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca, (resp. jeho právny predchodca IURISDIGNITY s.r.o.), domáhal zaplatenia sumy 668,35 € s príslušenstvom voči žalovanej.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že dňa 13. júla 2009 poškodený (J.. V. M.) uzatvoril so spoločnosťou IURISDIGNITY s.r.o. Michalovce zmluvu o postúpení pohľadávky, a to „rozdiel medzi výškou poistného plnenia od Allianz - Slovenskej poisťovne, a.s. a skutočnou výškou škody po uvedenej dopravnej nehode“. Následne spoločnosťou IURISDIGNITY s.r.o. bola výška pohľadávky na základe znaleckého posudku Ing. Mariána Paulíka č. 37/2009 zo dňa 16. júla 2009 vyčíslená na sumu 469,15 € (+ 199,20 € odmena znalca za znalecký posudok) a táto pohľadávka s príslušenstvom bola (spoločnosť IURISDIGNITY s.r.o. Michalovce) odplatne dňa 1. februára 2011 postúpená žalobcovi. Súd mal preukázané, že žalovaná dňa 18. júna 2009 uhradila na účet poškodeného (J.. V. M.) sumu 1.459,15 € reprezentujúcu jeho nárok na náhradu skutočnej škody podľa faktúry č. 1090585 zo dňa 15. júna 2009 za opravu (osobného) motorového vozidla poškodeného, na ktorom mu vznikla škodová udalosť. Poškodený J.. V. M. (totiž) nahlásil žalovanej škodovú udalosť, a následne si dal opraviť motorové vozidlo, (na ktorom mu bola spôsobená škoda) do autorizovaného servisu. Z uvedeného vyplýva, že poškodený podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) si uplatnil náhradu škody uvedením veci do predošlého stavu. Žalovaná úhradou vyúčtovaných nákladov na opravu motorového vozidla nahradila poškodenému J.. V. M. skutočnú škodu v celom rozsahu. Tak ako v minulosti bol prekonaný právny názor publikovaný pod R 3/1984, podľa ktorého v prípade, ak sa na použitú poškodenú vec vynaložili náklady, (napr. nahradením poškodených častí automobilu novými súčiastkami), vychádzalo sa z toho, že bolo treba odpočítať sumu zodpovedajúcu zhodnoteniu veci oproti stavu veci pred poškodením, pričom zhodnotenie spočívalo v použití nových súčiastok, ktorými boli nahradené poškodené a opotrebované súčiastky, a ak by súd vyhovel žalobe v tejto veci, tak by

zvýhodnil poškodeného na úkor poisťovne, pričom pôvodne uvedeným prekonaným právnym názorom boli zvýhodnené poisťovne na úkor poškodeného. Súd vyslovil názor, že žalovaná uhradením nákladov na opravu motorového vozidla poškodeného, nahradila poškodenému skutočnú škodu v celom rozsahu podľa § 442 ods. 3 OZ. Z tohto dôvodu žalobca nemal nárok na náhradu (ďalšej) škody od žalovanej, ktorá poškodenému mala vzniknúť znehodnotením vozidla, a to vo forme rozdielu medzi hodnotou motorového vozidla pred dopravnou nehodou a hodnotou motorového vozidla po jeho oprave. Podľa názoru súdu u vecí, ktoré boli uvedené do predošlého stavu nie je možné si uplatniť ešte ďalšiu škodu spočívajúcu v znehodnotení vecí. Navyše súd poukázal na to, že žiadnym dôkazom nebola preukázaná existencia pohľadávky v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky medzi postupcom J.. V. M. a postupníkom IURISDIGNITY s.r.o. Michalovce. Na zistený skutkový stav aplikoval súd ustanovenia § 442 ods. 1,3 OZ, § 443 OZ, § 524 ods. 1,2, § 4 ods. 2 písm. b/ zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení. Výrok o náhrade trov konania dôvodil aplikáciou § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vrátiť vec okresnému súdu na ďalšie konanie alebo zmeniť rozsudok a žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Odvolanie odôvodnil dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2 písm. d/, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a v § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vyslovil názor, že skutočnou škodou treba rozumieť majetkovú ujmu, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného, pričom ide v podstate o rozdiel v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody na majetku. Okresný súd neprihliadol na vykonaný listinný dôkaz - znalecký posudok č. 37/2009, z ktorého jasne vyplýva rozdiel medzi všeobecnou hodnotou vozidla pred poškodením a všeobecnou hodnotou vozidla po poškodení, resp. po vykonaní opravy. Vyslovil názor, že vykonanie opravy vozidla smerujúce k odstráneniu jeho poškodenia a uvedenia do prevádzkyschopného stavu, samo o sebe nepredstavuje uvedenie veci do predošlého stavu podľa § 442 ods. 3 OZ. Uvedenie do predošlého stavu podľa tohto ustanovenia predstavuje stav, kedy nedošlo k poklesu majetkových hodnôt poškodeného, resp. tento pokles spôsobený škodovou udalosťou bol úplne odstránený. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky publikované pod R 25/1990 a ďalšie rozhodnutie Najvyššieho súdu "SR" publikované pod R 17/1962. Uplatnený nárok žalobca tvrdil a preukazoval závermi znaleckého posudku, ktoré uvedenie do predošlého stavu výpočtom hodnoty (osobného) motorového vozidla priamo vylúčili, lebo aj po oprave jeho poškodenia nebola jeho všeobecná hodnota určená znaleckým štandardom rovnaká ako pred poškodením, ale poklesla. Žalobca v prílohe odvolania predložil aj uznesenie Krajského súdu v Košiciach 6Co/98/2011 zo 14. novembra 2011, v ktorom bol vyslovený názor, že pre určenie skutočnej výšky škody na veci je treba zistiť úroveň obvyklej ceny pred poškodením a po uskutočnenej oprave. Len v prípade, ak nedošlo k poklesu tejto obvyklej ceny z hodnoty pred poškodením, bude skutočná škoda predstavovať len náklad na opravu. Odvolateľ nesúhlasil s názorom súdu, že v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 13.7.2009, nebola preukázaná existencia pohľadávky medzi postupcom J.. V. M. a postupníkom IURISDIGNITY s.r.o.. V bode 4 čl. II Zmluvy o postúpení pohľadávky sa uvádza, že postupca postupuje „rozdiel medzi výškou poistného plnenia uvedeného v bode 2 a skutočnou výškou škody po identifikovanej dopravnej nehode“. Výška skutočnej škody bola následne zistená znaleckým posudkom, ale ku dňu dopravnej nehody. Prevádzaná pohľadávka musí byť jednoznačne určená predmetom plnenia, osobou dlžníka, právnym dôvodom, avšak uvedenie presnej výšky peňažného plnenia nie je podstatnou náležitosťou Zmluvy o postúpení pohľadávky. Podľa názoru žalobcu pôvodná zmluva o postúpení pohľadávky z vyššie uvedeného pohľadu, určitosť a zrozumiteľnosť bola úplná a jednoznačne obsahuje aj jasnú vôľu strán a predmet.

Žalovaná bola v odvolacom konaní nečinná.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť odvolaním (§ 201 O.s.p.), prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., preskúmal rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. d/, písm. f/ O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Krajský súd v Košiciach verejne vyhlásil rozsudok dňa 28. mája 2013 o 10.00 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli zverejnené minimálne 5 dní pred vyhlásením rozhodnutia na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§ 211 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 1,3 O.s.p.).

Žalobca namietal odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p., (t.j. že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam), ktorý je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., (že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) je daný vtedy, ak rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ktorým je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu prvého stupňa nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani žeby vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplývali a ani nevyšli za konania najavo, žeby opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo žeby v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne žeby výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 133 až § 135 O.s.p. alebo žeby na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav. Vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 132 O.s.p., a z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie. Zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vrátane výroku o trovách konania účastníkov ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Vecne správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v podstate stotožňuje a na tieto v podrobnostiach aj odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Žalobca v odvolaní argumentuje skutočnosťami uvádzanými už v konaní pred súdom prvého stupňa, s ktorými sa súd prvého stupňa vypořiadal pri svojom rozhodovaní vo veci samej a tieto odvolacie námietky žalobcu neumožňujú prijať iné závery a nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

V prejednávanej veci žalobca (totiž) uplatňuje náhradu škody, ktorá má spočívať v rozdiel medzi výškou poistného plnenia od žalovanej a skutočnou výškou škody po uvedenej dopravnej nehode, (ktorý postupca evidoval ako pohľadávku voči žalovanej).

Z ustanovenia § 442 ods. 1 OZ vyplýva, že sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Škoda sa uhrádza v peniazoch, ak však o to poškodený požiada, a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu (§ 442 ods. 3, OZ).

Podľa § 443 OZ pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Odvolačný súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že okresný súd venoval otázke posúdenia rozsahu náhrady škody vzniknutej poškodenému (J.. V. M.) náležitú pozornosť a svoje dôvody vedúce k záveru o neopodstatnenosti žaloby riadne odôvodnil. S jeho závermi sa odvolací súd v podstate stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje, ako to bolo vyššie uvedené.

Za škodu sa v právnej teórii a praxi považuje ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného (spočíva v zmenšení jeho majetkového stavu) a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peniazmi. Skutočnou škodou je potrebné rozumieť takú ujmu, ktorá znamená zmenšenie majetku poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou, a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré je potrebné vynaložiť na uvedenie veci do predošlého stavu. Hmotná škoda znamená škodu na majetku (na hmotných statkoch). V podstate nie je obsahový rozdiel medzi pojmami „škoda“ ako predpokladu občianskoprávnej zodpovednosti za škodu a „hmotnou škodou“ (stanovisko bývalého Najvyššieho súdu ČSSR Cpj 87/70 publikované pod č. 55 v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk, ročník 1971).

Pri určení rozsahu náhrady škody v zmysle § 442 OZ nie je daný žiadny zákonný podklad pre zvýhodnenie buď poškodeného alebo škodcu. Rozsah náhrady škody nemôže byť preto ovplyvnený subjektívnymi okolnosťami, napríklad tým, že poškodený si škodu na motorovom vozidle nedá opraviť alebo neopraví, ale je závislý na objektívnych skutočnostiach nezávislých na okolnostiach súvisiacich so škodnou udalosťou. V prípade uplatnenia náhrady škody na veci v peniazoch je potrebné vychádzať z nákladov (ich ceny), ktoré treba vynaložiť na uvedenie veci do pôvodného stavu (§ 442 ods. 3 OZ). Výšku peňažnej náhrady vyjadrujúcej náklady na uvedenie veci do pôvodného stavu treba zistiť a určiť objektívne a nezávisle od okolností súvisiacich so škodnou udalosťou. Pre určenie výšky náhrady škody sa vychádza z výšky nákladov, ktoré sú nutné na to, aby odškodnenie bolo poskytnuté inak, ako uvedením do pôvodného (predchádzajúceho) stavu (viď R 25/1990).

Výška škody na veci sa určuje podľa toho akú cenu mala vec v dobe, kedy došlo k jej poškodeniu. Pri škode, spôsobenej na opotrebovaných veciach, postupujú sudy správne, keď zisťujú všeobecnú cenu, ktorú mali tieto veci v čase poškodenia (viď R 27/1977).

Z vyššie uvedených zásad vyplýva, že skutočnou škodou sa rozumie zmenšenie existujúceho majetku poškodeného v porovnaní so stavom, aký tú bol pred spôsobením škody. Ak poškodený má po vykonanej oprave (havarovaného) motorového vozidla vo svojom majetku vozidlo v stave zodpovedajúcom pred poškodením (opravou nedošlo k zhodnoteniu jeho vozidla) a sám poškodený na uvedenie do predchádzajúceho stavu vynaložil sumu, ktorú mu v celom rozsahu uhradila žalovaná (jeho majetková sféra v dôsledku škodnej udalosti sa nezmenšila), tak nemožno hovoriť ani o (skutočnej) škode.

Odvolačný súd nemal pochybnosti o výške majetkovej ujmy, t.j. o nevyhnutnej výške nákladov na uvedenie predmetného osobného motorového vozidla do stavu pred jeho poškodením, lebo táto okolnosť nebola sporná medzi poškodeným (J.. Q. M.) a škodcom (Janou Masarykovou), presnejšie povedané žalovanou, (ktorá plnila za škodcu).

Odvolačný súd poznamenáva, že ak je za škodu považovaná ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, a jej výška je daná rozdielom medzi majetkovým stavom poškodeného pred a po poškodení, musí aj rozsah náhrady škody zohľadniť výšku všetkých potrebných prostriedkov, ktoré bol poškodený povinný vynaložiť na obnovenie pôvodného majetkového stavu (v danom prípade na opravu predmetného motorového vozidla) tak, aby bolo z technického hľadiska rovnako prevádzkyschopné ako pred škodnou udalosťou.

Vzhľadom na to, že vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že žalovaná dňa 18. júna 2009 uhradila na účet poškodeného J.. V. M. 1.459,15 €, t.j. jeho nárok na náhradu skutočnej škody v zmysle faktúry č. XXXXXXX, M.. B. XXXXXXX zo dňa 15. júna 2009 za opravu poškodeného motorového vozidla J.. V. M., majetková sféra poškodeného J.. V. M. sa nezmenšila, a tak nemožno hovoriť o skutočnej škode.

K odvolacej námietke žalobcu, ktorý nesúhlasil s názorom súdu, že v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky z 13. júla 2009 nebola preukázaná existencia pohľadávky medzi (J.. V. M.), postupcom a spoločnosťou (IURISDIGNITY s.r.o.) - postupníkom, odvolací súd uvádza nasledovné :

Zmluvou o postúpení pohľadávky z 13. júla 2009 postupca J.. V. M. postúpil (dňom podpisu, t.j. 13. júla 2009) postupníkovi (IURISDIGNITY s.r.o.) „svoju“ pohľadávku uvedenú v čl. II tejto zmluvy, t.j. „rozdiel medzi výškou poistného plnenia od Allianz - Slovenskej poisťovne, a.s. a skutočnou výškou škody po uvedenej dopravnej nehode, ktorý postupca eviduje ako pohľadávku voči Allianz - Slovenskej poisťovne, a.s.“.

V čl. II - Právny titul pohľadávky :

V bode 1. sa konštatuje, že postupcovi dňa 2. júna 2009 vznikla škoda na jeho majetku - motorovom vozidle zn. Peugeot 206 1.4e Generation, evidenčného čísla MI-161-CE v dôsledku dopravnej nehody, ktorú spôsobila Q. V., ktorá mala uzatvorenú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení (zákon č. 381/2011 Z.z.) s Allianz - Slovenskou poisťovňou, a.s..

2. Uvedená poistná udalosť bola šetrená Allianz - Slovenskou poisťovňou, a.s. a šetrenie bolo ukončené 18. júna 2009. Poistné plnenie bolo stanovené na sumu 1.459,15 €.

3. Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. pri výpočte tejto škody (poistné plnenie) nebrala do úvahy znehodnotenie vozidla postupcu J.. V. M., ku ktorému došlo vplyvom predmetnej dopravnej nehody.

4. Rozdiel medzi výškou poistného plnenia a skutočnou výškou škody po uvedenej dopravnej nehode postupca eviduje ako pohľadávku voči Allianz - Slovenskej poisťovni, a.s..

Postupca postúpil postupníkovi pohľadávku odplatne, t.j. za dohodnutú sumu 200 € (viď čl. V. zmluvy o postúpení pohľadávky). V čl. VI - Osobitné ustanovenia - postupca „prehlásil“, že v čase uzavretia tejto zmluvy pohľadávka, ktorú postupuje postupníkovi existuje, a nebola postúpená inej osobe, a ani nezanikla kompenzáciou alebo iným spôsobom.

Z listinného dôkazu - znaleckého posudku č. 37/2009 Ing. Mariána Paulíka vyplýva, že dňa 16. júla 2009 bol znalec na základe ústnej, telefonickej objednávky „zadávateľa“ IURISDIGNITY s.r.o. požiadaný o vypracovanie znaleckého posudku za účelom „zistenia predajnej trhovej hodnoty“, nákupnej hodnoty motorového vozidla, vzhľadom na „skutkový“ stav motorového vozidla k ubehnutým kilometrom; pre občianske právne úkony a potreby účtovníctva, po dopravnej nehode. Znalecký posudok bol vypracovaný v ten istý deň, t.j. 16. júla 2009 (viď čl. 36 spisu).

Podľa § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Pohľadávku možno postúpiť písomnou zmluvou (§ 40 ods. 1 OZ), na základe ktorej namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu), nastúpi do trvajúceho záväzku nový veriteľ (postupník).

Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnení a povinností vyplývajúcich pre neho zo záväzku. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje ani to, aby dlžník o nej vedel.

Nevyhnutným predpokladom postúpenia pohľadávky však vždy je, že musí ísť o pohľadávku určitú (identifikovateľnú) a existujúcu.

Odvolačný súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky z 13. júla 2009 neexistovala pohľadávka postupcu (J.. V. M.) proti Allianz - Slovenskej poisťovni, a tak nemohol platne postúpiť pohľadávku, lebo právne neexistovala (viď rozhodnutie NS SR z 29. apríla 2003 3 Cdo 132/02).

Názor súdu prvého stupňa o neexistencii pohľadávky J.. V. M. proti Allianz - Slovenskej poisťovni (v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky 13.7.2009) dopĺňa odvolací súd o argumentáciu, že poškodený (J.. V. M.) bol oprávnený svoj nárok na náhradu škody uplatniť len proti tomu, kto mu škodu spôsobil - škodcovi - Jane Masarykovej.

Totíž žalovaná - Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. poskytla poistné plnenie poškodenému (J.. V. M.) výlučne za poisteného, a žalovaná - poisťovňa - voči poškodenému nemala (a nemá) žiadne povinnosti. Len poistený má právo, aby poisťovňa zaňho uhradila škodu poškodenému z titulu existujúceho poistno-právneho vzťahu.

S prihliadnutím na vyššie uvedené, odvolací súd sa prikláňa k záveru, ktorý bol obsiahnutý už v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 9. decembra 2004 sp. zn. 32 Odo 453/2004, že dôsledkom neexistencie pohľadávky v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky, (postupník sa nestal namiesto postupcu veriteľom pohľadávky s dohodnutým obsahom), nie je neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ale „len“ zákonná zodpovednosť postupcu voči postupníkovi (§ 527 ods. 1 písm. a/ OZ).

Z týchto dôvodov, ako aj z dôvodov, ktoré obsahuje rozsudok súdu prvého stupňa, s ktorými sa odvolací súd v podstate stotožňuje, odvolací súd napadnutý rozsudok v spojení s výrokom o náhrade trov konania ako vecne správny potvrdil.

Výrok o náhrade trov odvolacieho konania sa zakladá na ustanovení § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.. Žalobca nemal úspech v odvolacom konaní, a tak mu náhrada trov odvolacieho konania neprislúcha. Žalovaná mala úspech v odvolacom konaní, ale nepodala návrh na priznanie trov odvolacieho konania, a preto odvolací súd rozhodol tak, že nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.